

af Portugal, der i samme periode opnåede 69 pct. statsstøtte i forhold til sektorens værditilvækst. Gennemsnittet i EU lå ifølge rapporten i perioden 1988-90 på 34 pct. og i perioden 1990-92 på 15 pct.

Der hersker ingen tvivl om, at statsstøtte til skibsbygning i Danmark bliver givet i henhold til de gældende regler i EU's 7. skibsværfts-direktiv, der tillader en støtteintensitet i forhold til kontraktsværdien af skibene på maksimalt 9 pct. Støtteniveauet har siden 1992 ligget på 9 pct, mens niveauet i 1991 lå på 13 pct. og i 1990 på 20 pct. Som det fremgår, beregnes det maksimalt tilladelige støtteloft i EU ifølge det 7. skibsværftsdirektiv i forhold til skibenes kontraktsværdi. I den omtalte rapport fra Kommissionen er beregningerne foretaget i forhold til værditilvæksten i skibsbygningssektoren, hvorfor de to beregningsformer er udtryk for to vidt forskellige måder at beregne støtteintensiteten på.

Erhvervsministeriet kender ikke de data, som EU-Kommissionen har anvendt for værditilvæksten i værftsindustrien i perioden 1990-92, hvorimod omfanget af statsstøtte, hvilket er indberettet til Kommissionen, ifølge Erhvervsministeriets egne beregninger lå på godt 19 pct. i forhold til værditilvæksten i værftsindustrien i 1990-92 – altså tæt på EU-gennemsnittet for perioden, jf. tal for værditilvæksten fra Danmarks Statistiks nationalregnskabsstatistik. (I 1991-92 udgjorde støtten kun godt 16 pct. af værditilvæksten). Dette støtteniveau må i forvejen formodes at være relativt højt i forhold til andre landes støtteniveau, idet den danske værftsindustri adskiller sig fra andre landes ved at have udliciteret en stor del af produktionen til underleverandører. Dette medfører en mindre værditilvækst, end hvis værftsindustrien selv havde udført arbejdet, og giver derfor en relativt høj støtteprocent i forhold til værditilvæksten.

Det forekommer yderligere besynderligt, at den i rapporten beregnede danske støtteprocent ligger på et højt niveau sammenlignet med de fleste andre EU-lande, idet værftsindustrien i lande som Tyskland, Spanien, Belgien og Grækenland foruden Portugal i den pågældende periode har fået tilført betydelige offentlige midler til restrukturering af nationale skibsværfter. Spørgsmålet om, hvilke støtteudbetalinger der indgår i beregningerne, skal derfor undersøges nærmere, idet Kommissionens baggrundsmateriale for de enkelte lande ikke er oplyst i rapporten.

Erhvervsministeriet vil snarest tage sagen op med EU-Kommissionen for at få en nærmere forklaring på EU's besynderlige tal. Der er ikke baggrund for at konkludere, at statsstøtten til danske skibsværfter er dobbelt så høj som det generelle støtteniveau i EU.

Supplerende svar (28/9 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Som opfølgning på min besvarelse af 8. september 1995 kan jeg oplyse, at Erhvervsministeriet efterfølgende har haft møde med Europa-Kommissionen, DG IV, angående den 4. statsstøttereports oplysninger om statsstøtte til skibsbygning i EU-landene. I mødet deltog også den danske EU-repræsentation i Bruxelles.

Den ansvarlige kontorchef i DG IV, Reinhard Walter, oplyste indledningsvis, at man på forhånd havde haft store betænkeligheder ved overhovedet at bringe opgørelsen om statsstøtte til skibsbygningsindustrien, idet man var klar over problemer og usikkerhed i tallene. Tabellen var alligevel med, ikke mindst på grund af politisk pres fra visse dele af Kommissionen. Det blev understreget, at Kommissionen ikke vil være i stand til at komme med nogen officiel afstandtagen fra de danske tal, som fremstår i rapporten.

Fra dansk side blev der fremført flere problemer med opgørelsen, der tager udgangspunkt i industriens værditilvækst. Bl.a. tager opgørelsen ikke hensyn til forskelligheder i landenes produktionsstruktur. Det betyder, at de danske tal ikke er tilpasset det forhold, at en væsentlig del af produktionen af et skib foregår hos underleverandører. En tilsvarende del af værditilvæksten er således ikke registreret hos værfterne, og derfor bliver støtteintensiteten alt andet lige højere.

Dertil kommer, at værditilvækst, der er opgjort på baggrund af den årlige produktion, og udbetalt støtte til de enkelte kontrakter ikke udvikler sig parallelt, hvorfor der sjældent vil kunne gives et direkte billede af relationen mellem de to størrelser i de enkelte år. Et værfts kontraktrelaterede støtte i et givet år vil i princippet næsten aldrig svare til samme års værditilvækst, bl.a. fordi byggetider og finansierings-tider er meget lange.

Desuden baserer Kommissionen sin opgørelse på statistiske oplysninger fra Eurostat, der er ufuldstændige og vanskeligt sammenlignelige,